

Malý pán Linderman od dôležitosti takmer praskol. „Ale áno, áno, samozrejme, že viem!“

Luk v tom nevidel problém. „Tak potom budete vy kapitánom a my námorníkmi!“

Pán Linderman napokon súhlasil. V bielej kapitánskej uniforme s čiapkou privítal Tigrí tím na palube svojej jachty. Plavba sa začala v prístave gréckeho ostrova Naxos a viedla ďaleko na šire more.

Bol horúci júlový deň. Slniečné lúče sa ligotali vo vode a zohrievali vzduch. Na oblohe nebol ani jediný obláčik.

Po necelej hodinke plavby sa však stalo to nešťastie. Najprv sa zo strojovne ozvala rana.

Hneď za ňou nasledovalo hlasné klokotanie, až napokon motor zmĺkol a nedal sa znova naštartovať.

Pán Linderman ihneď stratil nervy. „Zavolám vysielaczkou

pobrežnú stráž, musia okamžite prísť a zachrániť nás!“ Vysielačka však nefungovala a ani jeden mobil nemal signál.

„Musíme vystreliť svetlice ako svetelný signál!“ Pán Linderman prehľadal celé podpalubie, ale nijaké svetlice nenašiel.

„Pozriem sa na ten motor,“ ponúkol sa Luk.

„Luk je génius! On to dokáže,“ vysvetlila Bea, keď chcel pán Linderman Lukášovi zabrániť, aby zišiel do strojovne.

Medzitým ubehla viac ako hodina.

Bea zliezla po strmých schodoch za Lukášom. Motor jachty bol veľký tmavý kovový blok. Páchol benzínom a olejom. Vzduch dolu bol horúci. Luk sa pri práci potil. Otvoril jednu klapku a čosi robil s dvoma kľúčmi.

„Ako to vyzerá?“ zaujímala sa Bea.

Luk potriasol hlavou a vzdychol si: „Neviem nájsť tú chybu. Nechcel som to priznať, lebo pán Linderman by bol ešte nervóznejší.“

„Čo budeme robiť? Doteraz sa na horizonte neobjavila ani jediná loď.“